

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 17. De filiis Presbyterorum ordinandis vel non ordinandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

eorum tamen quædam necessaria sunt ad salutem, alia verò non, sed voluntaria, id est pro cuiusque arbitrio & voluntate suscipiuntur, Conc. Trid. *d. loco can. 4. c. Veniens 8 inf. De transact. can. Remissionem 29. § Sed notandum 1 q. 1.*

Necessaria sunt Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, & Extrema Unctio, quia sine periculo salutis prætermitti, aut certe temerè negligi non possunt. Nam per baptismum grandis in numerum credentium seu regenerarum ad vitam, & in eo Spiritus sanctus nos abluit, ac plenitudinem tribuit ad innocentiam, *can. 2. de consecrat. dist. 5. absque eo vero nulla salus promittitur, can. Nulla cum seq. de consecrat. dist. 4. can. 1. cum seq. De consecrat. dist. 5. per confirmationem augetur in gratia, roboramurque in fide, can. Spiritus sanctus de consecrat. dist. 5. can. Nullus ministrorum De consecrat. dist. 4. c. unico § per frontis De sacra unct. renati verò & roborati nutrimur divinæ Eucharistia alimonia, can. Omnis Christianus de consecrat. dist. 1. can. Qui recedunt, & can. De his xxvi. q. 6. Et dum per peccatum incurrimus ægritudinem animæ, per Pœnitentiam spiritualiter sanamur: quemadmodum & simul corporaliter, si animæ expedit, per Extremam Unctionem, *can. Non potest de pœnit. dist. 1. & similibus.**

3. Voluntaria sunt Ordo, *can. Vbi ista dist. 74. can. fin. §. fin. xxii. q. 4. & Matrimonium, can. Vbi non est xxx. q. 2. c. Præterea, c. Cum locum inf. de sponsalib.* Per Ordinem Ecclesiæ gubernatus & spiritualiter multiplicatur; per Matrimonium verò corporaliter augetur. Conc. Flor. *d. loco.*

§. III.

Quæ Sacramenta reiterari possint, & quæ non.

1. Iterari non possunt characterem imprimens, Baptismus, Confirmatio, & Ordo.

2. Cætera possunt.

1. **E**X prædictis septem Sacramentis quædam imprimunt characterem in animo indelebilem, hoc est, signum quoddam spirituale & indelebile: ideoque ne illis fiat injuria per reiterationem, quasi talem characterem non impressissent, sine sacrilegio reiterari non possunt, ut Baptismus, Confirmatio, & Ordo, Conc. Trid. *d. loco can. Sacrosancta, can. Major 1. q. 1. & alij,*

& tit. Cod. Ne sanctum baptismus reiteretur: aded ut si quid in his administrandis incautè omisissum fuerit, illud sine reiteratione reliquorum debite & caute suppleendum sit, c. 1. & ult. h. tit. Sin dubitetur, an ejusmodi Sacramentum non reiterabile collatum sit, non dicitur iteratum, si conferatur, can. Si nulla de consecrat. dist. 4.

2. Alia vero Sacramenta characterem non imprimunt, quæ proinde reiterari possunt, uti de Extrema Unctione patet ex Conc. Trident. *Sess. 14. can. 3. de Eucharistia ex can. Quotidie, can. Si non frequentius de consecrat. dist. 2. de Pœnitentia (privata scilicet) ex c. Omnis inf. de pœnit. & remiss. nam secus de publica, can. In capite dist. 50. de Matrimonio denique ex toto tit. decretal. de secundis nuptiis.* Hinc itaque patet, sacram unctioem, quæ in administratione Sacramentorum Baptismi, confirmationis & Ordinis adhibetur, non esse reiterabilem; eam vero, quæ adhibetur in Extrema Unctione, esse iterabilem.

TITULUS XVII.

De filijs Presbyterorum ordinandis vel non ordinandis.

1. Illegitimè nati arcentur ab Ordinibus & beneficijs Ecclesiasticis.
3. Possunt tamen ingredi monasteria & ordinari.
4. Quoad Ordines majores solus Pont. cum ijs dispensare potest.
5. Quousque se extendat dispensatio illa.
6. Filius patri in beneficio succedere nequit.
7. Pœna ejus, qui sine dispensatione est promotus ad Ordines.

EGimus antea de ætate & qualitate ordinandorum ac præficiendorum. Quidam verò ordinari & præfici prohibentur atque impediuntur, & in primis natalium vitio. Quemadmodum enim apud Ethnicos sanctum observatumque fuit, ut illegitimè nati, quam-

quantumlibet sine sua culpa hanc labem contraxissent honoribus & dignitatibus indigni judicarentur, ut latè tradit Tiraquel de Nobilitate cap. 15. * 1. Ita jure optimo & quidem potiori à sacris Canonibus constitutum fuit, ut ab Ordinibus sacris arceantur filij Presbyterorum, alijque illegitimè nati, e. 2. c. Adhuc 12. c. fin. h. t. c. Cum in canonicis 7 sup. De elect. c. Consulit 5. inf. de servus non ordinandis Addidit, alijque illegitimè nati; quia etiam de ijs in Tir agitur Unde idem Tiraquel in 6. habet. De filiis Presbyterorum & aliis illegitimè natis. * 2. Arceantur autem hi omnes ab Ordinibus & beneficijs Ecclesiasticis, tribus potissimum de causis: primò, ob excellentiam hujus Sacramenti dignitatisque Clericalis, quæ non solum personæ meritum, sed etiam originis honestatem exposcit, nec infamibus aut turpibus committi debet. c. Inter dictos inf. de excessib. Prælator. Secundò, in detestationem patrum criminosis can. Proposuisse distinct. 82. quod jus plerumque etiam in filijs detestatur, c. Vergentis 10. inf. de hæreticis, Tertio, ob timorem incontinentiæ paternæ, cujus futuri imitatores præsumuntur, can. Priusquam distinct. 28. can. Signis Angelorum Dist. 56. juxta tritum illud.

Sape soles similis filius esse patri.

3. Si tamen tales ingrediantur monasteria, vel Canonici fiant Regulares, poterunt omnibus Ordinibus insignni, d. c. 1. c. fin. c. ibid. DD. h. t. c. can. Nisi distinct. 56. A Prælaturo verò abstineant necesse est, d. c. 1. nisi cum ipsis dispenseretur per Pontificem. Et licet Sixtus V. quadam sua Constitutione prohibuerit illegitimos recipi ad Religionem; illam tamen prohibicionem Gregorius XIV. alia sua Constitutione sustulit. Similiter Monialis illegitima nequit creati Abbatissa absque dispensatione Sedis Apostolicæ, c. Indemnitatibus 9. §. sanè c. ibi Gl. in V. Canonica de elect. in 6.

4. Quid si natos illegitimè morum honestas fecerit commendabiles, poterit etiam Episcopus cum eis dispensare quoad minores Ordines, & quoad beneficia simplicia, c. 1. eod. in 6. Pialec 1. p. c. 1. art. 10. n. 13. Garz. De benef. p. 7. c. 2. n. 47. c. seqq. Gonzal. ad Reg. viii. Cancell. Gloss. n. 98. c. seqq. non tamen accessorie curata. Burtius in c. 1. h. t. in 6. aut quibus annexus est ordo facit ex statuto vel consuetudine, Panor. in c. fin. n. 2. versic. quandoque h. t. Garz.

d. locon 66. unum, non plura, Francus in c. fin. n. 4. c. ibid. Gemin. n. 8, h. t. in 6. non vero quoad Ordines majores, nequidem virtute decreti Conc. Trid. Sess. 14. cap. 6. de reformat. quia hæc irregularitas non oritur ex proprio delicto. Ideoque ad majores Ordines, & ad majora beneficia, veluti dignitatem, perlonatum, aut beneficium curatum, dispensare valet solus Pontifex, d. c. 1. eod. in 6. juncto c. ult. h. t. prout & ad Canonicatus in Cathedrali Ecclesia, Panor. d. c. fin. 2. ubi fusè distinguit. Idque subinde fieri debere varijs tum exemplis tum auctoritatibus ostendit Gratianus, toto distinct. 56. quia nullum patris delictum filio innocenti imputari aut nocere debet, & undecumque homines nascantur, si parentum vitia non sectentur & Deum colant, honesti & salvi erunt, c. Undecumque d. dist. 56.

5. Et quamvis plenissima alias in beneficijs interpretatio sit facienda, tamen in hujusmodi dispensatione, per illegitimum à Pontifice obteuta, non venit Cathedralis Ecclesia, nisi hæc specialiter exprimat, c. Quamvis 4. de præbendis in 6. c. ibi Gloss. c. DD. Rotæ decis. h. t. in antiq. c. decis. 2. eod. t. in novis. multo minus Episcopus, Archid. in c. 1. h. t. in 6. Quamvis extendat se ad beneficia Juris Patronatus, quia per eam non præjudicatur patrono, sed inhabilis ad beneficium fit habilis Joan. Honor. in Summa h. tit. Insuper ista dispensatio cum exorbitet à jure communi odiosa est & strictè intelligenda, ejusque prætextu potest dispensatus unicuique tantum beneficium obtinere, c. 1. §. fin. h. t. in 6. & si illud dimittat, non potest aliud ejus loco recipere, quia adepto primo beneficio dispensatio sortita est effectum, c. Non potest in 2. responsio de præben. in 6. & ibi Gloss. in V. primis Rota decis. 1. h. t. in novis. Dispensatus vero ad minores seu sacros ordines, non videtur per hoc habitatus ad beneficium nisi id in dispensatione fuerit expresse d. cap. fin. h. t. in 6. Garz. de benef. p. 1. cap. 6. n. 7. c. pluribus seqq.

6. Cæterum licet cum filio Presbyteri dispenseretur, ut ad Ordines promoveatur, nequit tamen beneficium Ecclesiasticum in ea habere Ecclesia, in qua pater aliquod habet; id enim est indecorum. Imo ne quidem illi Ecclesiæ inservire potest, cui pater immediate tamquam Rector aut Vicarius perpetuus præfuit, quia

quia videretur filius veluti jure hæreditario succedere patri, quod in beneficijs Ecclesiasticis enixè est prohibitum, *c. Prasentium & Extramissa 7. h. t. c. 1. & alijs inf. de præbendis*, Trident. Sess. 25. cap. 7. *de reformat.*, ubi plenius vide prout & apud Garz. *de benef. p. 7 c. 3. n. 66. & seqq.* Idque procedit etiam in filijs eorum, qui in minoribus sunt constituti: potest tamen, & quidem solus, in hoc Pontifex dispensare. Dixi, immediate; quia mediatè potest filius Presbyteri succedere patri, quia tunc ob interjectam personam non potest videri ei jure hæreditario succedere: uti nec quando pater tantum ministrasset in aliqua Ecclesia sine titulo quo casu etiam non prohibetur filius ad eandem Ecclesiam immediate promoveri, *c. Constitutus h. t.* Quòd si Episcopus scienter contulerit sacerdotis filio paternam Ecclesiam, exinde eum removere non poterit; prout nec si ignoranter, donec in alia Ecclesia ei provideat unde honestè valeat sustentari, *c. Veniens 5. h. t.* Cæterum si Episcopus filium Presbyteri ordinaverit, non debet beneficij Ecclesiastici provisione carere, *c. proposuit 6. h. t.*

7. Quod si illegitimè natus sine dispensatione promoveatur ad Ordines, characterem quidem recipiet, non tamen Ordinis sic suscepti executionem. Similiter & à beneficijs, ad quæ indispensatus fuerit promotus, amovetur *d. c. Constitutus*: nisi cum eo postea dispenseetur à summo Pontifice, *c. 7. 4. 5 & ibi Glossa h. t.*

TITULUS XVIII.

De servis non ordinandis.

1. 2. Cur servi ordinari prohibeantur: & pœna ordinatorum.
3. Pœna Episcopi servum ordinantis.

Post impedimentum originis, sequitur secundo loco de servitute, quæ est impedimentum conditionis. Servi enim absque consensu dominorum suorum, nisi prius ab illis fuerint manumissi & directam libertatem consecuti, ordinari prohibentur, *cap. 1. & 5. h. t. tota penè Distinct. 54.* Hoc ideo, ne quando voluerint eorum domini, fiant ex Clericis servi, ut

dicitur in *can. Quicumque 1. ad Distinct. 54.* & quia immunis esse debet ab alijs qui divinæ militiæ est aggregandus, ut à castis Dominicis, quibus nomen ejus adscribitur, nullis necessitatibus vinculis abstrahatur. Cæterum de servis ordinandis, videatur insignis distinctio Glossæ *ad c. 2. h. t.*

2. Quòd si servus de facto, qualibet c. Illi litate aut fraude, ad sacros Ordines irrepserit, deponitur, & domino restituitur, *c. 7. h. t.* & postquam de gradu ceciderit, ejus conditionis sit, ejus erat ante gradum, *can. Nulli 2. d. dist. 54.* Pari ratione removetur ab Ordinibus originarij (id est nati ex adscriptiis, nempe ijs, qui colendo agro perpetuè addicti sunt) *can. Generalis 12. & can. admittuntur 21. d. dist. 54.* Item Curiales, id est, qui senatui adscripti sunt aut simili conditioni obnoxij, sine dominorum voluntate, *can. Præcipimus 10. distinct. 34.* Sed nec libertati sine consensu patronorum ordinari possunt, *d. can. Quicumque & c. fin. Dist. 54.* Natus verò ex parte servo & libera matre, cum talis non sit servus sed ingenuus, *Institut. De Ingenuis*, ordinari non prohibetur, *c. fin. h. t.*

3. Episcopus in scio domino servum scienter ordinans tenetur eum domino, cum duplici satisfactione, compensare seu reddere: si verò ne scierit servum esse, tum qui testimonium perhibuerit, aut supplicarint eum ordinari, simili conditioni tenentur obnoxij, *can. Si servus 19. d. distinct. 54.* Si tamen servus, sciente & non contradicente domino, ordinatus fuerit, hoc ipso liber & ingenuus ac ritè ordinatus intelligitur, *c. Si servus seq. ibid.* Si verò domino ignorante, licebit eidem intra annum & servilem fortunam probare, & servum suum accipere, *ut ibid. habetur.*

TITULUS XIX.

De Obligatis ad ratiocinia, ordinandis, vel non.

1. 2. Cur ordinari vetentur obligati rationibus publicis reddendis.
3. Non etiam debitores Reipubl. ex alia causa.
4. Qui excipere possit de hoc impedimento.

Tcr.